

ریکاوری در ورزش

مقدمه

ریکاوری یعنی بازگشت بدن به حالت اولیه برای ادامه دادن فعالیت های ورزشی با همان کیفیت و قدرت لازم و با دفع راحت تر اسید لاکتیک اضافی بدن و بهبود گردش خون، رساندن اکسیژن کافی به عضلات خسته را تسريع می بخشد.

WWW.IFSM.IR

ifsmir

www.aparat.com/www.ifsm.ir

تبیه و تنظیم:

کمیته آموزش فدراسیون پزشکی ورزشی

گرم‌داشتنی: استفاده از کیسه گرم، غوطه‌وری در آب

گرم و آب چرخان، سونای خشک است.

آب درمانی: غوطه‌وری در آب بر بدن ورزشکار هم اثر آنی و هم تاخیری دارد.

درمان نمسی/ماساژ: اهداف ماساژ در جامعه ورزشی شامل: پیشگیری از آسیب، ریکاوری از خستگی، آرام بخشی و افزایش عملکرد است که یکی از موثرترین اشکال ریکاوری است.

از سایر روش‌های ریکاوری جسمانی می‌توان به ماساژ برقی، لرزاننده‌های دورانی، چراغ‌های مادون قرمز، تحریک الکتریکی عضله، تحریک الکتریکی عصبی مأموراً پوستی و لیزر درمانی اشاره کرد.

ریکاوری روانی در ورزش

تکنیک‌های آرام بخشی شامل تمرين خود به خودی، تمرينات تنفسی، موسیقی، ماساژ برای ورزشکار ضروری‌اند و کارکردهایی چون آرام‌سازی ذهن و جسم، کاهش تنش عضلانی، کاهش اضطراب ذهنی و استرس ادراکی، کمک به ریکاوری بعد از سفر و تسهیل خواب کامل را به دنبال دارد.

جلوگیری کند. انواع مختلفی دارد شامل کشش استاتیک، بالستیک، تسهیل عصبی عضلانی

گیرنده‌های عمقی (PNF) و دینامیک. انجام حرکات

کششی بعد از ورزش نیز اثرات مفید بیشتری دارد.

تغذیه: نقش بسیار مهمی در بازسازی ذخایر گلیکوژن

دارد تا بافت‌های آسیب دیده ترمیم شود. مصرف

مکمل‌های پروتئینی-کربوهیدراتی و آب آشامیدنی

کافی نقش چشمگیری در عملکرد ورزشکار دارد.

استراحت کامل/خواب: مهم ترین جنبه ریکاوری است

که عنصر حیاتی برای ترمیم، رشد فیزیولوژیکی و

بازسازی جسمی و روحی می‌باشد.

روش‌های جسمانی ریکاوری

سرما درمانی: استفاده از دوش آب سرد، افسانه‌های

خنک کننده، ماساژ بین و محفظه‌های چرخان آب سرد،

ژاکت خنک کننده، غوطه‌وری در آب سرد و محفظه‌های

سرما است.

فواید: کاهش درد، اسپاسم عضلانی، تورم و کاهش

متabolism که موجب کاهش آسیب ایسکمی یا

هیپوکسی می‌شود.

روش‌های طبیعی ریکاوری

روش‌های طبیعی ریکاوری را می‌توان شیوه‌هایی توصیف کرد که به وسیله یا ابزار خاصی نیاز ندارند. روشن‌های طبیعی بر نقش ریکاوری فعال، کشش، تغذیه و خواب در فرآیند بازسازی ورزشکار تأکید دارد.

ریکاوری فعل: تمرين با شدت کم پس از یک تمرين

ورزشی است این تمرينات باید کاملاً سبک و بدون

فشار باشند و نقش بسیار کمک کننده‌ای در کاهش

سریع لاكتات خون و بازسازی ذخایر گلیکوژن دارد.

ریکاوری فعل شامل فعالیت‌های هوایی مانند:

پیاده روی، دوچرخه سواری، شنا و ... می‌باشد.

ریکاوری غیرفعال بدن: به طور کامل در حالت

استراحت باقی می‌ماند. ممکن است شامل نشستن

یا عدم تحرک باشد. در صورت آسیب دیدگی یا

درد، ریکاوری غیرفعال مهم و مفید است.

کشش: کشش قبل فعالیت می‌تواند عملکرد را بهبود

بخشیده و با افزایش اتعاض پذیری از آسیب دیدگی